

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

19. Quomodo Caluiniani sollicitauerint supremum Bassam Turcicum pro auxilio, et quomodo ipsimet professe sint suam religionem Mahumetanæ proximam: Bassa verò Turcicus istud leue hominum genus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

...RAR.
...que eos ge-
...e, adeoque
...n tanquam
...ntes filios,
...d Efaie in-
...tur: Vx cui
...m defaiga-
...contemne-
...arcentur ab
...afantur, eo-
...causae con-
...rur, ut re-
...re Orienta-
...ios omnes,
...li veritatem
...pla perina-
...io nocendi
...care, ad re-
...ducere me-
...neque nos,
...causa, pro-
...tudium, &
...è rectè hoc
...dices pro-
...ue cum illa
...eorum in-
...olunt, quos
...idem certè
...ipfi pu-
...curabilem
...not.

47 COLLATION. SACRAR.
...orum aperiunt, nec tam se in hac causa iu-
...ces, quam assentatores quæsiuisse, abundè
...cent. His inquam ex causis, hanc ipsam O-
...ntialis Ecclesiæ de eorum confessione cen-
...tam, quam isti non sine causa suppresserūt,
...magna ratione in lucem proferre volui-
...zelle.
Scribit paterea D. Ioannes Nasus Centu-
...i. Veritatem Evangelicarum, veritate 5.
...od cum Lutherani passim in concionibus
...gloriantur, & iactitent, suam doctrinā
...nguere cum doctrina Græcorum, Patriar-
... Græciæ non diu ante Concilium Triden-
...tum suos Episcopos vniuersos conuocauit
...que in hac Synodo sua vniuersas Germa-
...æ hæreses damnauerit. Et quidem nomina-
... Lutheranos, Zuinglianos, Anabaptistas,
...ministas, omnesq; illos quotquot Roma-
... Ecclesiam Antichristianam appellant.
...iusmodi fraudibus, mendatiis & impostu-
...i præcones, suam fulcire conātur doctri-
...m, quæ tenebris & caliginè mendaciorum
...rum fusa, ex oriente paulò pòst veritatis lu-
...seipsum turpissimæ vanitatis coarguit. Mē-
...ces de locis longinquis plerunque mentiri
...sueverunt, ne veritas citò liquere possit.
Epistola Aloisij Cuechij Constantinopoli data
ad D. Bartholomæum de Rodolphus. Paritium
Fretum, quæ habetur in calce operis, cui titulus.
Illustris Ecclesiæ Catholicae trophæa, quod opus
Ii studio

studio clariss. V. D. Erasmi Vendijs Ducatus Con-
 siliarij Monachij editum, & insigni epistola paten-
 tica illustratum est. Quomodo Calviniani solliciti-
 nerim supremum Bassam Turcicū, pro auxilio, &
 quomodo ipsimet profesi sint, suam religionem Ma-
 hometanz proximam: Bassa verò Turcicus istud le-
 ue hominum genus detestatus sit, suoque patrocina
 indignos iudicauerit.

CAP. XIX.

Sicuti ex præmissa epistola patet, quosdam
 Germaniæ hæreticos Patriarcham Con-
 stantinopolitanum sollicitasse, ut in fide &
 Ecclesiæ eius communionem recipere curarent,
 ta ex subiecta epistola elucescit, quomodo
 Calviniani in Gallijs in affinitatem Mahome-
 ticæ religionis sese insinuare conati, utriq; au-
 tem utrobique repulsi sint.

Magnifico Domino Bartholomeo de Rodolphijs
 patricio Veneto Aloisius Cucchini S.

Si non reddita sunt Ambassadoris nostri Il-
 lustriss. & illustriss. Signoriæ Veneræ amantiss.
 Grande enim periculum est, quod supremus
 Bassa eas vel hic, vel in itinere intercepti cura-
 uerit: ut profecto omnium qui viuunt, est altis-
 simus. Si itaq; ad manus eius peruenerint,
 non dubitatis: quod bellum dabit Signoriæ
 illustriss. propter insulam Cyprum. Super cu-
 ius rei compositione Ambassador noster man-
 datum

dati sui defectum aliquem causatus est, nego-
 tium videlicet studiosè trahens, donec Signo-
 ria illustriss. & de principum Christianorum
 voluntate, & suis etiam viribus propriis cer-
 tiorata esset penitus. Nunc verò si proximas
 Ambassatoris literas habet Bassa, artem illam
 intelliget, nec etiam ei postea fidem habebit,
 etiam si centum adfirmet iuramentis, aut cen-
 tum adferat noua Signoriæ illustriss. manda-
 ta. Talis enim vir est Bassa, qui statim intelli-
 gat an ex corde & veritate agant homines: an
 mandata obseruent, & id illi solummodo di-
 cant, quod à dominis suis iussi sunt. Quod si
 quem sicutè agere, aut aliud quippiam qua-
 rere intellexerit, quàm quòd ad dominorum
 causam spectet, cum vi bestiam postea auer-
 tur, indignum iudicàs quem sub adspèctum
 suum amplius admittat. Cuius præclarum hic
 vidimus exemplum in Oratore Christianissi-
 mi Regis Francorum, Monsieur Guilielmo de
 gran Ry, siue de gran Ciampo. Qui quandiu
 Regis sui negotium fideliter egit, satis hono-
 rifico fuit apud supremum Bassam loco, & o-
 mnia tum illi communicata sunt, quæ cum o-
 ratore Romanorù Imperatoris de pacis con-
 firmatione tractarentur. Quam etiam confir-
 mationem in gratiâ istius Ambassatoris Gal-
 li, qui eam vehementer impediabat, aliquam-
 diu studiosè distulit. Verùm vbi Bassa intelle-
 xisset Ambassatorem pacem istam cum Ro-

730 COLLATION. SACRAR.
mano Imperatore non propter Regem Gallie,
sed multò magis propter eius hostes, subditos
rebelles impugnare, suspectus illi esse cepit.
nec posthac in tanta eum habuit familiaritate
imò cum Ambassator necdum etiam desiste-
ret Hugenottos suos Bassa commendare, ut
illi in pacis capitulationem reciperentur, cum
indignatione quæ fuit Bassa, qui nam essent
isti Hugenotti, quam haberent religionem &
cuius subessent imperio, cum aliquam obis-
gètem hoc nomine nemo cognouisset antea.
Tunc Ambassator scriptum illi porrexit, quæ-
si non publicè, sed priuatim potius Bassam in-
formare euperet. Sed illud in multorum mi-
nus, Bassa ita iubente, & hominis Galli leuita-
tem ridente, perueit. In quo scripto non ne-
gat Ambassator Hugenottos Regis Galliarum
subesse imperio, sed rebellare huic propter re-
ligionem talem quæ sit Turcica proxima, nisi
quod in ieiuniis & elemosynis Hugenotti
non ita sint certis obseruationibus adstricti,
sed liberrimi per omnia, & agere & credere que-
lubeat. Subiunxit aliqua deinde argumenta
ad persuadendum Bassæ, quod Hugenotti, si
in Turcarum imperatoris tutelam reciperen-
tur, vtilissimi essent futuri suæ maiestatis so-
cij, propter multas causas. Quia non solum
Regem suum vexare possent, ne affinem suum
Regem Hispaniarum contra Turcas suæ con-
silio, siue milite iuuaret, sed etiam per ali-
quod

quod potētes in Alemania principes, qui Hugonottorum rebus manifestē fauerēt & auxiliarentur, ipsum Romanorum Imperatorem impedire, in omnibus suis consiliis, quæ contra Turcas susciperet. Imò si Hugenotti iam cum istis per Gallias non excitassent, aut fuisse cum Turcis de toto maris mediterranei Imperio. Quoniam regina mater conuererat iam Regi Hispaniarū tradere omnia castramurata, omnes portus, & ciuitates maritimas in Gallia, & ipsa vicissim filio suo in recompensam accipere Flandriam. Qua facta commutatione Hispani mari dominantur, Turcasque omnes eijcerēt: Reges autem cum Imperatoris Rom. & principum Catholicorum auxiliis post deletos Hugenottos & Lutheranos cōfederatos, arma conclusuros in Turcas omninō, non obstante etiam pacificatione ista noua, quam Romanus Imperator saltem in Hugenottorum & Lutheranorum inuidiam miser, ut eos hoc ratione a Turcica societate excluderet. Sed & Turcici Imperatori uile futurum si Hugenottus amici & cōfederati haberentur, quod propter illos pacem istam, quæ iam esset conuenienda, quandocunque uellet, turbare hoste possēt: sed & ipsi Hugenotti paratissimi essent futuri turbas & seditiones in Alemania procurandi, quando id Turcis commo- dum uideretur. Hęc & multa alia Ambassato-

ris puncta Bassa planè ridet & contemnit, ipsi
 autem Ambassatori responsum deoite per in-
 terpretem, videre se quod bonus Rex Gallie
 non legatum, sed proditorem ad aulam Tur-
 carum Imper. miserit, Hugenottos autè longe
 inferiores esse, quàm ut sese demittat ad illo-
 rum amicitiam supremus orbis princeps, nec
 fidem haberi debere istis sociis, qui propriam
 etiam Regem proderent & impugnerent: Tur-
 cas solitos esse cum Imperatoribus, Regibus
 & magnis principibus agere, non cum perfidi-
 dis seruis, & rebellibus subditis: detestari Tur-
 cicam fortitudinem ista proditoria consilia.
 Quod si verò utile videatur Turcarum Imper-
 ratori Hugenottos sibi subijcere, non detur-
 ra illi arma, si clara esse possit de victis prodito-
 ribus & rebellibus seruis victoria. Hac pal-
 iam dicuntur, & circumferuntur per totam
 Constantinopolim cum magna superbia Tur-
 carum, & contèptu Gallicè leuitatis. Hæc ille.
 Vides in hac historia, Christiane Lector, im-
 probitatem hæreticorum, qui in perniciem a-
 uita orthodoxæ & Catholicæ religionis, non
 verentur Turcicam sollicitare barbaricam, ac
 profiteri suam religionem Turcicæ perfidie
 esse affinem. Eiusdem impietatis olim fuisse
 Arianos, scribit D. Athanasius (in vita D. An-
 tonij) dum ait illos paganorum opticum per-
 fidia aduersus Christum comparasse, compul-
 sosque Christianos cum assumptione palmarum

um (quod idololatrię apud Alexandriam in-
cipere erat) ad Ecclesiam pergere. Sic patet hæ-
reticos semper malitia similes, etiam sacrile-
gos pares.

*in vita S. Basilij Magni authore Amphilocho, qua
habetur in tomis Laur. Suriij Cal. Ianuarij. Quo-
modo Ariani obtenta ac Imper. Valente Ecclesia
Catholicorum, interuenuit Basilij Magni, diuinitus
ab Ecclesia repulsi sint, foribus Ecclesia per preces
Catholicorum miraculosè patentibus, ipsamque ad
preces Arianorum clausis.*

CAP. XX.

Posteaquàm à nobis discesserat Deo inui-
sus Valens Imperator, petentem illum
regiam Constantinopolim, iterque facien-
tem per Nicæam, adierunt Ariane hæresis he-
retici siue duces, & principes, petieruntque
populum orthodoxum Dei populum eijciendi
ab Ecclesia doctrinæ Catholicæ & Apostoli-
cæ, eamque tradendi Arianis. Itaque tyran-
nus ille, indignus pupura, quod abominandę
hæresis patronus esset, illorum precibus assen-
sit, missaque militari manu, expulit fidelē po-
pulum, & dedit Ecclesiam Arianis. Multum
regur anxij pij omnes, noctuque diuque Deū
deprecabantur, ne sineret Ecclesiam suam ce-
dere in ius hæreticorum. Accessit autē ad eam
defensor & aduocatus Basilius, venerūtque ad
eam Catholici omnes, clamantes & annun-
tiantes.

li + cian-